

O ÎNTÂLNIRE DE SUFLET

Dan Falcan

Cine ar fi avut curiozitatea să coboare în subsolul tradiționalei și splendid restauratei berării “Carul cu Bere”, într-o marți de 26 februarie a anului acesta, ar fi avut surpriza să-i găsească adunați acolo pe aproape toți cei care de-a lungul vieții lor au slujit într-un fel sau altul memoria Bucureștilor, ideea de patrimoniu urbanistic și muzeal, valorificarea acestuia în cele mai variate și utile moduri. A fost o întâlnire de suflet, la care am avut privilegiul și onoarea să fiu invitat, o întâlnire menită să-l omagieze pe domnul Oliver Velescu, cu prilejul împlinirii venerabilei vârste de 85 de ani. Venerabilă era nu doar vârsta distinsului nostru sărbătorit, ci și activitatea acestuia, întinsă – iată! – pe parcursul a mai mult de șase decenii.

Domnul Oliver Velescu pare coborât din descendența unui Jacques le Goff sau Fernand Braudel, ei înșiși promotorii a ceea ce s-a numit spiritul școlii de la “Annales”. Un spirit ce ne sugerează și ne îndeamnă să refacem traseele istorice, pornind de la istoria mărunță, de zi cu zi, a oamenilor, mentalităților sau edificiilor. Nimic din ceea ce a aparținut trecutului nu-i este străin lui Oliver Velescu, de la monografia castelului Huniazilor până la nomenclatorul străzilor din București, de la biserica din Ceanul Mare la istoria berii sau temeinicul și cuprinzătorul studiu despre – să zicem – cartierul Balta Albă. Stau mărturie spiritului său mereu scormonitor, metodic și sintetic, sute de articole, monografii, studii etc. N-am aici spațiul necesar pentru a vorbi, măcar despre cele mai importante dintre ele. Au făcut-o însă cu prisosință, în cadrul întâlnirii, domnii Radu Ciuceanu, Cristian Păunescu, Nicolae Noica, Sergiu Nistor, Sergiu Iosipescu, Virgil Z. Teodorescu, Dan Manolache, Gheorghe Cantacuzino, Peter Derer, alți foști colegi, colaboratori sau pur și simplu, prieteni, dintre care i-am remarcat pe domnii Alexandru Badea, Cornel Ilie, Șerban Popescu Criveanu, Dan Ionescu, Zachi, Mugur Popescu, Ciprian Ionescu, Aurel Stroe și soția, doamnele Maruca-Elena Cantacuzino, Cezara Mucenic, Irina Popescu Criveanu, Alexandra Țânțăreanu, Ofelia Bârsan, Constanța Carp, Sanda Ignat, Maria Iliescu, etc. Prezenți au fost și cei pentru care domnul Velescu a fost nu doar un coleg, ci și un model și îndrumător, angajați ai Muzeului Municipiului București, doamna Rodica Antonescu, doamna Nicoleta Micheu, doamna Lelia Zamani, domnul Mănucu-Adameșteanu etc. Succesul acestei emoționante reuniuni n-ar fi fost posibil

fără implicarea deosebită a doamnei Alina Pavelescu și fără bunăvoința plină de afecțiune prietenească a domnului Nicolae Mircea, actualul patron și strănepotul celebrilor frați Mircea, cei care în urmă cu mai bine de 130 de ani au pus “Carul cu Bere” pe harta edificiilor de suflet ale bucureștenilor.

Domnul Velescu face parte din categoria istoricilor, din nefericire, din ce în ce mai pușini la număr, pentru care istoria înseamnă nu doar cercetarea temeinică a arhivelor, dar și implicarea activă în vederea protejării patrimoniului nostru istoric. Onest cu sine însuși și cu profesia căreia i-a închinat întreaga sa viață, Oliver Velescu este pentru mine omul cald și prietenos, mereu dornic să împărtășească din cunoștințele și experiența sa tuturor acelor care îi solicită sfatul. Domnul Velescu rămâne același discret și harnic truditor pe ogorul istoriografiei noastre, niciodată apreciat îndeajuns azi, dar întotdeauna prețuit mâine. Măcar și pentru acest fapt, îi datorăm domnului Oliver Velescu, un sincer “La mulți ani !”.